

24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

† Κυριακή Α΄ Νηστειῶν.
(ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ).

«Ἀνάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843).

Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου· Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας (α΄ αἰ.).

ᾠχος α΄. Ἐωθινὸν θ΄.

Σημείωσις. Σήμερον τὰ προεόρτια καταλιμπάνονται, ἐφαρμοζομένης τῆς ἀντιστοίχου περιπτώσεως τοῦ Τ.Μ.Ε. διὰ τὴν σύμπτωσιν τῶν προεορτίων τῆ Γ΄ Κυριακῆ τῶν νηστειῶν (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Εὐαγγελισμοῦ, §19), ὃ περ τηρεῖται ἀπὸ 70 καὶ πλέον ἐτῶν τόσον ὑπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας (Ἡμερολόγιον/Δίπτυχα ἐτῶν 1956, 2002, 2013), ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (Ἡμερολόγια ἐτῶν 2002 καὶ 2013). Ὁμοίως βλ. καὶ τὴν κυρίαν καὶ βασικὴν διάταξιν εἰς τὸ Σύστημα Τυπικοῦ §999 (πρβλ. καὶ αὐτόθι ὑποσημείωσιν 737).

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$ τον

εκ Παρ θε νου τε χθεντα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σωμεν πι στοι και προ σκυ νη σωμεν ο τι
 ην δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Δι-θ.

Την α α χραν τον ει κο να σθ προ σκυ νθ μεν α
 γα θε αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των η
 μων Χρι στε ο Θε ος βθ λη σει γαρ ην δο κη σας
 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ς
 ε πλα σας εκ της δθ λει ας του εχθρθ ο θεν ευ χα
 ρι ζω σβω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
 ο Σω τη ρη μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
 τον κο ο ο σμον

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
 τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα

 γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη ^Δ
 Μητηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
 θι νον ^ε αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Κε - ς

Τον τα φον σου Σω τηρ σρα τι ω ται τη ρεν τες ^ε νε
 κροι τη ασ τρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λθ ^ε ε
 γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
 να α στα σιν ^ε Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
 κα θαι ρε την ^ε σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
 ντι εκ τα φθ και μο νω Θε ω η μων ^ε

Δόξα.

Σταυρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτιρ μον ^ε εν
 μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα ^ε το

κράτος σου νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα
να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
οι του Α δου συ συν η η γει ρας τς απ αι ω
νος θα νονταςως μο νος φι λανθρωπος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
δικαι ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι
κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θε ο ντι εκ σου
δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς
σς

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Γυ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι

αι και αγ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι
 ε τρε μον ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην το θα αυ
 μα κα τε πλητ τεν αυ τας δι α του το α πελ θου
 σαι τοις μα θη ταις ε κη ρυτ τον την ε γε ρσιν τον Α δην
 ε σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κρα ται ος και δυ να
 τος και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα
 κρι σε ως φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυρου

Δόξα.

Ετω Σταυ ρω προ ση λω θεις η ζω η των α παν
 των και εν νε κροις λο γι σθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος
 α νε στη στρι η με ρος Σω τη ρ και η γει ρας Α δαμ
 εκ της φθο ρας δι α του το αι Δυ να μει στων ου ρα
 νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα δο ξα τοις σοις πα
 θη μα σι Χρι στε δο ο ξα τη Α να στα σει σου
 ξα τη συ γκα τα βα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος ᾠ̣ Κε ϑ

Μα ρι α το σε πτον του Δε σπο του δο χει ον α
να στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα ος δει
νης α πο γνω ω σε ως και πται σμα των και
θλι ι ψε ων συ γαρ πε ε φυ κας α μαρ τω λων σω τη
ρι α και βο η θει α και κρα ται α προ στα σι α
και σω ζεις τους δουλους σου

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ᾠ̣ Κε ϑ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ
Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τσ θα να α
τσ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Mυροφοοροι γυναικες με τα μυρω
ελθσαι προς το μνημα σου Σωτηρ εν η χραν
το Αγγεελα προσευτασ φθεγγο με εν τι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε ως Θεος
γαρ εξα νεεστη τμνη η μαατος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Προσκυνεσμεν Πατεερα και τον τδδτδ
Υιο οντε και το Ααγιον Πνευμα την αγιι
αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συντοις
Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος Α
γιος ει Κυριιε

Kαι νυν και αει και εις τας αιωναστων
αιωνων αμην

Zωοδοοτην τε κσασα ελυτρωσω Παρ
θεε νε τον Αδαμα μαρτιασ χαρμονην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
 ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρω ω ποσ ^υ₉

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη λϑ
 ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη
 λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
 κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
 Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
 ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
 α σσ ^υ₉

T ω ω ω ω ν A α γγε ε ε λω ω ν ο δη η
 η μοσ ^{ν'}₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^{ν'}₂₂ ε εν νε ε
 κροι οι οι οισ λο γι σθε ε ε εν τα ^υ₉ τϑ θα να

τϷ Ϸ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα και αι συν ε ε α αυ
τω ²² το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα ⁹
και εξ α δϷ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α ντα ⁹

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϷ ⁹

Tι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ⁹ συμ πα θως
τοι ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε ⁹ ο ο α στρα α α πτων ²²
εν τω τα φω α α γγε ε λος ²² προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ⁹ ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ⁹ ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τϷ
μνη η η μα α α α τος ⁹

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Λ ι ι α αν πρω ω ω ι μν ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σθ θ θ θη νο λο γθ θ θ θ σαι αλλ ε πε
στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νθ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες με τα μν ρων ελ θθ θ θ σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ^u₉ ε νη
χ⁸ υ ντο Α γγε ε ε λ^v₂₂ προς αυ τας φθε γγο
με ε ε ν⁸ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε^u₉ ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τ⁸ μνη η η μα α α α
τος^u₉

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι^u₉

Π ρο ο ο ο σκυ υ ν⁸ υ υ με εν Πα τε
ε ε ρα^v₂₂ και τον τ⁸ τ⁸ Υι ο ο ον τε και αι το ο
Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα^u₉ τη η η η ην
Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη
υ σι ι ι α^v₂₂ συν τοι ο ις Σε ε ρα α φι μ^v₂₂ κρα α
ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος^u₉
Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε^u₉

Κ αι νυ υ υν και α α ει^v₂₂ και εις τ⁸ς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ^υ₉

Z ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κϛ ϛ ϛ

σα ^υ₂₂ τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ^υ₉ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ^υ₂₂ α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ^υ₉ ρευ σα ντα α ζω ω ης ^υ₂₂

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ^υ₉ ο εκ

ϛ ϛ ϛ σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πως ^υ₉

A λλη λϛ ι α Α λλη λϛ ϛ ι ι α Α

λλη λϛ ϛ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ^υ₉

Τὸ τρίτον.

A λλη λϛ ι α Α λλη λϛ ϛ ι ι α Α

λλη λϛ ϛ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος ^υ₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἦ Ὑπακοή. Ἦχος α΄.

Ἦ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος α΄.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Ἀντίφωνον Α΄.

Ε ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο

δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω $\frac{4}{9}$

Τ οις ε ρη μι κοις α παν στος ο θει ος πο θος εγ

γι νε ται $\frac{4}{9}$ κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος $\frac{4}{9}$

χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι $\frac{4}{9}$ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην $\frac{4}{9}$

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα

τρι προ πει α μα και Υι ω $\frac{4}{9}$ δι α του το α σω

μεντη τρι α δι μο νο κρα το ρι α $\frac{4}{9}$

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ις τα ο ρη των σων υ ψω σας με νο μων $\frac{4}{9}$ α

ρε ταις εκ λαμπρυνον ο Θε ος ι να υ μνω σε π ρ

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον

με φρου ρησον Δ ρ μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι

ας π ρ

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι Δ ρ και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην Δ ρ

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει

ται Δ ρ πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον π ρ ι σο σθε

νε ες γαρ ε στι Πα τρι και Λο γω π ρ

Ἀντίφωνον Γ'

Ε πι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις

τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου Δ ρ ευ φρανθη μου το πνευ μα

συ γχαι ρει η καρ δι α π ρ

Ε πι οι κον Δα βιδ φο βοσ με γας ε κει γαρ

θρο νων εκ τε θεν των Δ ρ κρι θη η σον ται α πασαι

αι φυ λαι της γης και γλω σσαι

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν

και κρα τος ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ

σφε ρειν μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ

ου προ σω ποις

Τὸ Προκείμενον.

Ν υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ν υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Ν υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι εν

Σω τη ρι ωπαρη ρη σι α α σο μαι εν αυ τω ω ω ω ^{π ρ}

ΤΑΞΙΣ ΕΘΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^Δ Δι-θ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ^Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. ^Δ

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^ζ πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον ^χ ^Δ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑθνηνὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῆ ἡμέρα ἐκείνη τῆ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η σου με ο Θε ος κα
τα το με γα ελε ος σ' και κα τα το πλη θος
των οικτιρωμων σ' ε ξα λειψον το α νο μη μα μ' **ε**

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μ' και α πο της α μαρ τι ας μ' κα θα ρισον
με **ε**

Οτι την α νο μι αν μ' ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ' ε νω πι ον μ' ε στι δι α παν
τος **ε**

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ' ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ' και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε **ε**

Ιδ' ο γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ' **ε**

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

I δ ο ς γ α ρ α λ η η η η
θ ει αν η η η γ α π η η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι
Ὁ ἀ' χορός.

E ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με
να

A πο ψρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει
ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ σα και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μη

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δος σα και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ σι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μη α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μη την

δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια

στην Σιων και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιε

ρσ σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφαν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισθσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσχος και ελεησον με ο θεος

Τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ^{νη} ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α
 γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ
 υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ
 το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι
 ο ο ο ον σα να ον φε ρων τσ σω ματος ο
 ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως
 οι κτιο μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ
 σπλα αγ χνω σα ε ε λε ε ε ε ει
Κ^{νη} αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας
 των αι ω ω ω ω νω ων α α μην
Τ^{νη} ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι
 τρι ι βς Θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις
 γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μά αρ τι ι ι ι ι α ις ως ρα θυ μως τον βι
 ον μϞ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας
 ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με
 πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πά

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα
 ε λε ος σϞ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σϞ
 ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α μϞ
Τ α πλη η η η θη των πε πρα αγ με νων μοι
 δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
 τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
 αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρ ρων εις το
 ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σϞ ως ο
 Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον
 με ο Θε ος κα τα το με ε γα σϞ ε λε ο ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσεῖληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσοῦ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ὁ τοῦ Τριωδίου, εἰς στ', οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Σήμερον εὐσεβίης θεοφεγγέος ἤλυθεν αἴγλη.

Ποίημα τοῦ κυρίου Θεοφάνους.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σκιρτῶντες μετ' εὐφροσύνης σήμερον, πιστοὶ βοήσωμεν· Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Χριστέ, καὶ μεγάλη ἡ δύναμις, ὃ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν ἐργασάμενος! (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμέραν χαρμονικὴν θεόφρονες, δεῦτε τελέσωμεν· νῦν Οὐρανὸς εὐφραίνεται καὶ γῆ, καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν συστήματα, διαφερόντως ἐορτάζοντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μεγίστην εὐεργεσίαν βλέποντες, χεῖρας κροτήσωμεν, τὰ διεστῶτα μέλη τοῦ Χριστοῦ, συνηγμένα πρὸς ἔνωσιν· καὶ τὸν Θεὸν αἰνέσωμεν, τὸν τὴν εἰρήνην πρυτανεύσαντα.

Δόξα.

Ἐδόθη τῇ Ἐκκλησίᾳ σήμερον, τὰ νικητήρια, θεοκινήτω νεύσει καὶ βουλῇ, Μιχαὴλ Θεοδώρας τε, τῶν εὐσεβῶς τῆς Πίστεως, ἀντεχομένων Βασιλέων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥομφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἐξέλιπον, σαφῶς αἰρέσεων· τὸν γὰρ Ναόν σου Πάναγνε σεμνή, ἐν Εἰκόσι κοσμούμενον, πανευσεβῶς θεώμενοι, νῦν πανιέρως ἀγαλλόμεθα.

Ῥδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδῶς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠυδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἡμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τοῦ Τριωδίου. Ῥδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν, αἰρετικῶν νῦν ἡ ὄφρυς αἴρεται· ἡ γὰρ Θεοῦ δύναμις, τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐκράτυνε. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεφέλαι προφητικῶς, ζωοποιὸν ἐξ οὐρανοῦ σήμερον, δρόσον ἡμῖν ῥανάτωσαν, ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς Πίστεως.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐήχως αἱ μυστικαί, τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ σάλπιγγες, ὑπερφυῶς βοάτωσαν, τῶν σεπτῶν Εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

Δόξα.

Ἦμνήσωμεν τὸν Χριστόν, τὸν ἀναδείξαντα ἡμῖν Ἄνασσαν, θεοσεβῆ φιλόχριστον, σὺν τῷ θεοστέπτῳ βλαστήματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σκηνὴν σου τὴν ἱεράν, καταλαβόντες οἱ πιστοὶ Πάναγνε, φωτοειδεῖ χάριτι, νῦν καταυγασθῆναι δεόμεθα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· *Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Χορὸς Ἀγγελικὸς Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ἡν θειαν σμορ φην εν Ει κο νι τυ π8 εν τες Δ
την Γεν νησιν Χρι στε α ρι δη η λω σβο ω μεν π9 τα θαυ μα
τα τα Αρ ρη τα Δ2 την ε κ8 8 σι ον Σταυ ρω σιν π9 ο θεν
δαι μονες α πο δι ω κον ται φο ο βω Δ2 και κα κο
δο ξοι εν κα τη φει α θρη ν8 8 σιν Δ2 ως τ8 των συμ με

ε το ο χοι

Δόξα. Ἔτερον.

Mορ φας των Προ φη των Α πο στο λων τα ει ει δη
Μαρ τυ ρων ι ε ρων και Α γι ων α πα αν των Ει κο
νας και μορ φω μα τα ι ε ρω ως ω ρα ι ζε ται
Νυ μ φι υ δε τσ νο η τσ και της Νυ υ μ φης α γλα
ι ζε ται ταις νο ε ραις α γλα ι ι αις η μη τη ρ η
α α νω Σι ων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tοις πο θω σσ Σε μνη την α γι αν Ει κο ο να
τι μω σι και Θε υ α λη θη σε Μη τε ε ρα συμ φω
νωσ κα τα γγε λσ σι και πι στω ως προ σκυ νσ σι σε φυ
λα ξ φα νη η θι και κρα ται α α προ στα σι ι α
πο τρε πσ σα παν δυσ χε ρες πο ρ ρω τσ υ των ως παν
τα ι σχυ υ υ σα α α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἄλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, * ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτο τὸ τῆς Οἰκονομίας μυστήριον, πάλαι Προφῆται θειωδῶς ἐμπνευσθέντες, δι' ἡμᾶς, τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντήσαντας, προκατήγγειλαν, τῆς τούτου τυχόντες ἐλλάμψεως. Γνωσιν οὖν θείαν δι' αὐτοῦ λαβόντες, ἓνα Κύριον τὸν Θεὸν γινώσκομεν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζόμενον, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, μίαν Πίστιν, ἐν Βάπτισμα ἔχοντες, Χριστὸν ἐνδεδύμεθα. Ἄλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, * ἔργῳ καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχ. Ἔρχου Γαβριὴλ καὶ κόμιζε τό, Χαῖρε,

Ἴδού σε τὸ σκῆνωμα Κυρίου μένει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμονος, Ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας.

Στίχ. Τὴν σάρκα ρίψας, ὡς ἔλυτρον, Ἀρτέμων,

Οὐ γῆς ἔχων τι στέλλεται τὴν πρὸς πόλον.

Εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτη ἐδέξατο Ἀρτέμον Ἐδέμ.

Οὗτος ὁ μακάριος τὴν Σελεύκειαν πατρίδα καὶ πόλιν ἔσχεν, ἐν αὐτῇ καὶ γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς. Τοῦ δὲ μακαρίου ἀποστόλου Παύλου τὰ ἐκεῖσε καταλαβόντος, οὐκ ἦν τὸν λύχον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι, ἀλλὰ γε τοῦτον Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον τοῦ λαοῦ προεστήσατο. Καλῶς οὖν καὶ θεαρέστως τὸ ποιμνιον αὐτοῦ ὀδηγήσας, γέγονε πᾶσι τοῖς χρεῖαν ἔχουσι λιμὴν σωτήριος, χηρῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν προνοητής, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός. Ἐν τούτοις καλῶς πολιτευσάμενος, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος, Πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Στίχ. Κόσμου μεταστὰς καὶ Θεῷ προσεγγίσας,

Σὸς εἰμι καὶ σῶσόν με, φησὶν Ἀρτέμων.

Διοκλητιανοῦ βασιλεύοντος ἐν Ῥώμῃ, ἀπεστάλη εἰς τὰ μέρη τῆς Λαοδικείας Κόμης τις, Πατρίκιος ὀνόματι, καὶ ἐποίει καθὼς προσετάγη. Σισίνιος δὲ ὁ τοῦ τόπου Ἐπίσκοπος, μετὰ Ἀρτέμονος Πρεσβυτέρου, καὶ τινῶν ἄλλων Χριστιανῶν, εἰσηλθὼν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος νυκτός, καὶ τὰ ἐκεῖσε εἰδῶλα συνέτριψαν καὶ ἐτέφρωσαν πυρί. Τοῦτο μαθὼν ὁ Κόμης, θυμοῦ πλησθεὶς, καὶ λαβὼν πλῆθος λαοῦ σὺν αὐτῷ, ἐξήρχετο μετὰ ἵππων ἔξω τῆς Πόλεως πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, τοῦ κατακαῦσαι πάντας, καὶ

Σισίνιον καὶ Ἀρτέμονα μεληδὸν κατατεμεῖν. Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ τῷ Ναῶ, φρίκη συνέπεσεν αὐτῷ, καὶ πυρετῷ συνεσχέθη λαύρῳ, καὶ ὑπέστρεψε τεθεῖς ἐκ κλινιδίῳ. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἄκραν ταλαιπωρίαν, ἐδήλωσε τῷ Ἐπισκόπῳ, λέγων· Εὐξαί τῷ Θεῷ σου ἵνα κουφισθῶ, καὶ ποιήσω τὴν στολήν σου χρυσῆν. Ὁ δὲ Ἐπίσκοπος ἀνεδήλωσεν, εἰπὼν· Τὸ χρυσίον σου ἔσται παρὰ σοί· ἐὰν δὲ πιστεύσης τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου, ἰαθήσῃ. Ὁ δὲ ἔγραφεν οὕτω· Πιστεύω τῷ Θεῷ σου, μόνον ἰαθήσομαι· καὶ εὐθέως ἀνέστη, μὴ ἔχων λείψανον νόσου.

Ὁδεύων δὲ ἐπὶ τὴν Καισαρέων Πόλιν, ὡς ἀπὸ μιλίων τριῶν Λαοδικείας, ὑπήντησε τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀρτέμονι, ἀκολουθούντων αὐτῷ ἐλάφων δύο, καὶ ὀνάγων ἕξ, καὶ λέγει αὐτῷ· Πῶς ταῦτα ἤγρευσας; Ὁ δὲ, τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ, φησὶν, ἤγρευσα αὐτά. Καὶ ὁ Κόμης· Οὐκοῦν Χριστιανὸς εἶ σύ; Ὁ Ἅγιος εἶπε· Ναί, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας Χριστιανὸς εἰμί. Τότε δήσας αὐτὸν δυσὶν ἀλύσεσι, καὶ παραδοὺς αὐτὸν στρατιώταις, ἐπέτρεψεν ἀκολουθεῖν πρὸς Καισάρειαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, πρὸς τὰ ἀκολουθοῦντα ζῶα στραφεῖς, ἔφη· Πορεύεσθε πρὸς Σισίνιον τὸν Ἐπίσκοπον. Τῶν δὲ πορευθέντων, διεμηνύθη αὐτῷ διὰ τοῦ θυρωροῦ. Ὁ δὲ ἔφη τῷ θυρωρῷ· Πόθεν παραγεγόνασι τὰ ζῶα ταῦτα; Τότε, προστάξει Θεοῦ, μία ἔλαφος, ἀναλαβοῦσα φωνὴν ἀνθρωπίνην, ἔφη· Ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Ἀρτέμων, συλληφθεὶς παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Κόμητος, ἄγεται δέσμιος ἐν τῇ Καισαρέων Πόλει, καὶ ἡμῖν προσέταξεν ἐλθεῖν ἐνθάδε. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἐπίσκοπος, ἔκθαμβος γέγονε, καὶ καλέσας Φιλέαν τὸν Διάκονον, ἀπέστειλεν εἰς Καισάρειαν, λέγων· Ἀπελθε, καὶ μάθε, εἰ ἀληθὲς ἔστιν ὅπερ ἠκούσαμεν διὰ τῆς ἐλάφου. Καὶ ἀπελθὼν, εὔρεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, διέστησαν εἰς ἐπιταγὴν τῶν φυλάκων.

Τῇ δὲ ἐξῆς προκαθίσας ὁ Κόμης, παρέστησε τὸν μακάριον Ἀρτέμονα, καὶ φησί· Τίμησον τὸ γῆράς σου, ἄνθρωπε, καὶ θῦσον τοῖς θεοῖς. Καὶ ὁ Ἅγιος· Δέκα καὶ ἕξ χρόνους διεβίβασα, ὑπαναγινώσκων τῷ λαῷ τὰς βίβλους τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Ναῶ· καὶ ὀκτὼ πρὸς εἴκοσιν ἐτέλεσα Διάκονος Χριστοῦ, ὑπαναγινώσκων τὰ Εὐαγγέλια· καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς πληρῶ Πρεσβύτερος, διδάσκων τῇ τοῦ Θεοῦ μου βοήθειᾳ· καὶ νῦν λέγεις μοι τῷ ἀναισθήτῳ ὁμοίῳ σου δαίμονι ἐπιθῦσαι;

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κόμης ἐταράχθη· καὶ πυρώσας ἐσχάραν, ἤπλωσε τὸν Μάρτυρα ἐν αὐτῇ. Ἀναβλέψας δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὸν οὐρανόν, ἔφη· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, μὴ συγχωρήσῃς τῷ μιαρῷ τούτῳ Κόμητι, ἐπιγελάσαι μοι τῷ δούλῳ σου· ἀλλ' εἰδώς, ὅτι διὰ σὲ πάσχω ταῦτα, δός μοι ὑπομονήν, ἵνα τελειῶς καταισχυθῇ. Ταῦτα λέγοντος τοῦ Ἁγίου, ἰδοὺ καὶ ἡ ἔλαφος, ἐκ τοῦ Ἐπισκόπου ἐλθοῦσα, προστάξει Θεοῦ εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπίστων, λέγει τῷ Κόμητι· Τί ἀδυνατεῖ τῷ Θεῷ; Γνώθι, ὅτι ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ταχέως ἐκδικηθήσεται· δύο γὰρ ὄρνεις ἀρπάσουσί σε, καὶ βαλοῦσιν εἰς τὸν παφλάζοντα λέβητα, καὶ αἱ σάρκες σου διαλυθήσονται· ὅτι, ὃν ὠμολόγησας Θεὸν τοῦ πιστεῦσαι, ἐξηρνήσω. Ὡς οὖν διηλέγχθη ὑπὸ τοῦ ἀγρίου ζώου, ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις ἐκκεντῆσαι τὴν ἔλαφον· ἡ δὲ, ἀποπηδήσασα πλησίον τοῦ συγκαθέδρου τοῦ Κόμητος, καὶ διαδράσασα, ἔφυγεν ἔξω· τὸ δὲ ῥιφὲν κατὰ τῆς ἐλάφου βέλος, ἔβαλε τοῦ συγκαθέδρου καιρίαν κατὰ τῆς καρδίας, καὶ ἀπέρριψε τὴν ψυχὴν. Λυπηθεὶς οὖν ὁ Κόμης, ἀνεχώρησε, καὶ ἔβαλε τὸν Ἅγιον ἐν τῇ φυλακῇ.

Τῇ δὲ ἐξῆς, προσέταξεν ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα πίσσαν, καὶ ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὸν Ἅγιον κελεύει. Γενομένου δὲ τούτου, ἰδοὺ ἐκ τῆς τάξεως παρεγένοντο πρὸς τὸν Κόμητα, τὴν ἔκκαυσιν τοῦ λέβητος

ἀπαγγέλοντες· αὐτὸς δὲ ἵππῳ ἐπιβάς, πλησίον τοῦ λέβητος, παρεγένετο. Ἄφνω δὴ οὐρανόθεν κατελθόντες δύο Ἄγγελοι, ὡς ἐν σχήματι ἀετῶν, καὶ ἀρπάσαντες αὐτὸν τοῦ ἵππου, τῷ λέβητι ἐνέβαλον, καὶ οὕτως ἐχωνεύθη, ὡς μηδὲ ὅσπου ἀπολειφθῆναι· ὅπερ ἰδόντες οἱ στρατιῶται καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐξέστησαν καὶ ἔφυγον. Ὁ δὲ Ἅγιος, καταλειφθεὶς μόνος, ἐδόξασε τὸν Θεόν, καὶ διὰ προσευχῆς ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ἐξήγαγεν ὕδωρ πολὺ.

Τοῦτο ἰδὼν Βιτάλιος, ὁ ἱερεὺς τῶν Εἰδώλων, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐβαπτίσθησαν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦλθε φωνὴ πρὸς τὸν Ἅγιον λέγουσα· Πορεύου πρὸς τὴν Ἀσίαν ἐν τοῖς παραθαλασσίαις, καὶ ἔση πολλοὺς καθαρίζων ἀπὸ ποικίλων παθῶν, καὶ δαίμονας ἀπελαύνων· καὶ πολλοὶ ὑπὸ σοῦ φωτισθέντες, δοξάσουσι τὸν Θεόν. Ὁ δὲ Ἅγιος ὀνάγρου ἐπιβάς ἐπορεύετο· καὶ ἀρπαγεῖς ὑπὸ θείου Ἀγγέλου, εὐρέθη ἐν ᾧ ἐχρηματίσθη τόπῳ, πολλὰ ἐκείσε σημεῖα πεποιηκώς· καὶ πολλοὺς φωτίσας, καὶ πρὸς Θεὸν ὀδηγήσας, ὕστερον κρατηθεὶς ἀπετημήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ζαχαρίας τῆς Σκήτεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεῷ πρὸς ἰσχὺν ἐξομοιωθεὶς Πάτερ,
Υἱῷ Θεοῦ σύγκληρος ἐκστάς γῆς γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ὀκτῶ Μάρτυρες, οἱ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σωτῆρος ὀκτάρημος ἐτιμήθη φάλαγξ,
Τοῦ πρὶν περιτηθέντος ὀκταήμερου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Μαρτίνος ὁ Θηβαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καλῶ τραφεὶς κάλλιστα γήρα Μαρτίνε,
Θανῶν θανοῦσι προστέθεισαι Πατράσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Εὐθυμίου.

Στίχ. Θωμᾶς μετέστη πρὸς μονὰς αἰωνίους,
Θωμᾶς ἡγούμενος Μονῆς Εὐθυμίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζαχαρίου τοῦ νηστευτοῦ, τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαιῶν τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Ἦσκησε στερόρῳς νηστείαν Ζαχαρίας,
ἦν Χριστὸς ὑπέδειξε τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Στεφάνου καὶ Πέτρου τοῦ Καζάν, τῶν ἀπὸ μωαμεθανῶν. (†1552)

Στίχ. Ἐκ σκότους Ἄγαρ φῶς ἰδόντες Κυρίου,
τὰ ἐμφώτια ἐβάψατε μαρτυρίῳ.

Ὁ Ἅγιος Νέος Ἱερομάρτυς Παρθένιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἀγχόνῃ τελειοῦται ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει ,αχνζ' (1657).

Στίχ. Τῷ Παρθενίῳ ἐπλάκη διπλοῦν στέφος,
Ὡς ἱερεῖ τε καὶ ἀθλητῇ Κυρίου.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρώτη τῶν Νηστειῶν, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων,

γενομένης παρὰ τῶν ἀειμνήστων Αὐτοκρατόρων Κωνσταντινου-
πόλεως, Μιχαήλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας, ἐπὶ τῆς
Πατριαρχείας τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Στίχ. Τὰς οὐ πρεπόντως ἐξορίστους Εἰκόνας,
Χαίρω, πρεπόντως προσκυνουμένας βλέπων.

Ἐπαράλλακτος Εἰκὼν τοῦ Πατρός, πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου
Ὁμολογητῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Α' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν
(Τῆς Ὁρθοδοξίας)

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

ὠδὴ α'

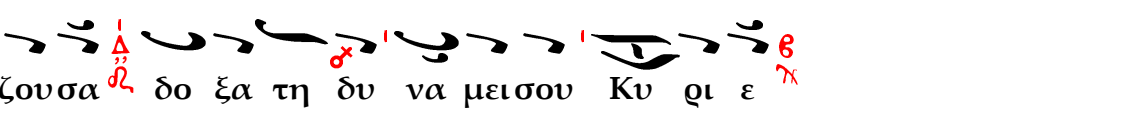
Θ^{B8} α λα ασ της το ε ρυ θραι ον πε λα γος α
βρο ο χοις ι χνε σιν ο πα λαι ος πε ζευ σας Ι σρα
ηλ σταυ ρο τυ ποις Μω σε ως χερ σι του Α μα ληκ
την δυ ναμιν εν τη ε ρη μω ε τρο πω σα το

ὠδὴ γ'

Ε^{B8} υ φραινεται επι σοι η Εκ κλη σια σου Χρι
στε κρα ζουσα σου μου ι σχυς Κυ ρι ε και κα τα φυ
γη και στε ρε ω μα

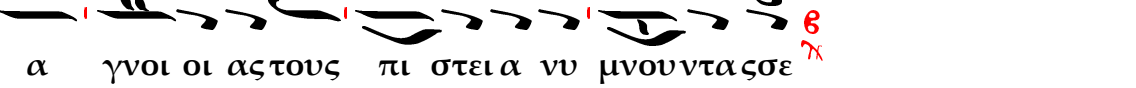
ὠδὴ δ'

Ε^{B8} παρ θε ντα σε ι δου ου σα η Εκ κλη σι
ια επι Σταυ ρου τον Η λι ον της δι και ο συ

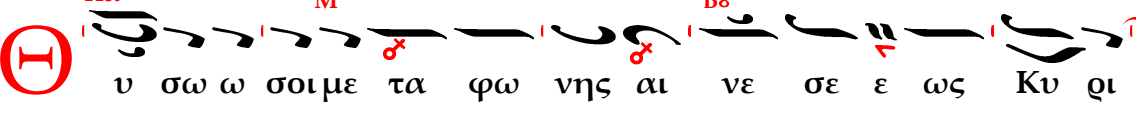
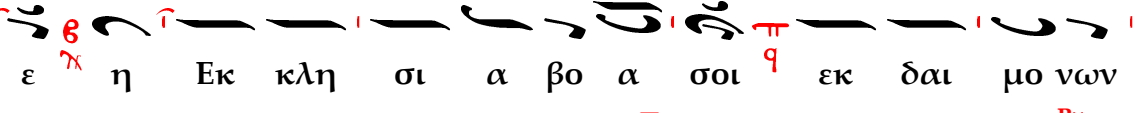
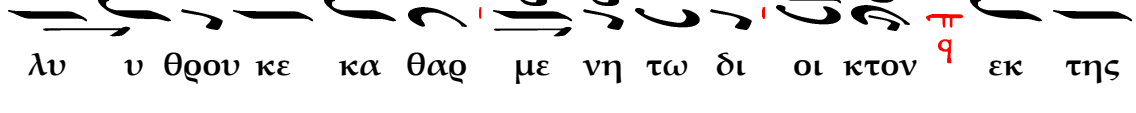
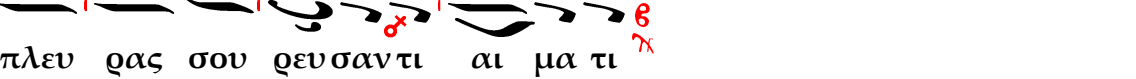

 νης εστηεν τη ταξει αυτης εικοοτως κραυγα

 ζουσα δοξατηδυναμεισου Κυριε

ὠδὴ ε΄

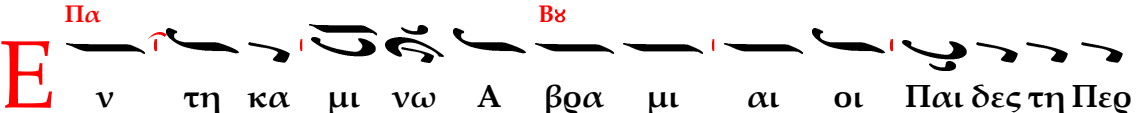
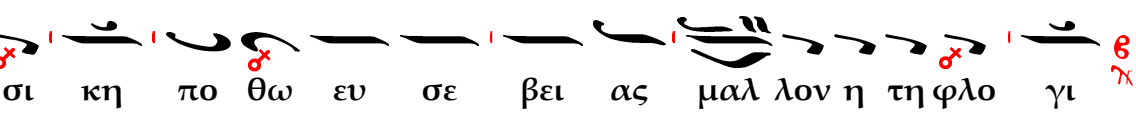
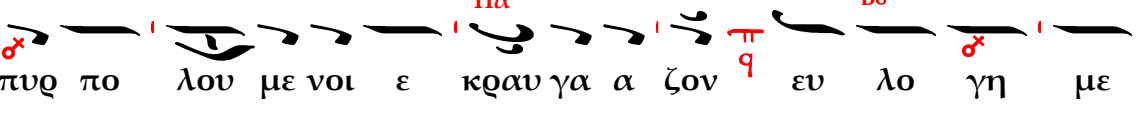
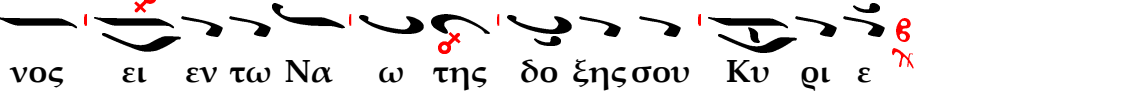

 Σ υ Κυριε μου φως εις τον κοσμον εληλυ

 θας φωσαγιονεπιστρεφον εκζοφωδους

 αγνοιοιαστους πισταανυμουνταςσε

ὠδὴ ς΄

 Η υσωωσοιμεταφωνηςαινεσεεως Κυρι

 εη Εκκλησιαβοασοι εκδαιμονων

 λυυθρουκεκαθαρμενητωδιοικτον εκτης

 πλευρας σου ρευσαντι αιματι

ὠδὴ ζ΄

 Ε ντηκαμινω Αβραμαιοι ΠαιδεςτηΠερ

 σικηποθωευσεβειαςμαλλονητηφλογι

 πυρπολουμενοιεκραυγααζον ευλογημε

 νος ειεντωΝαωτηςδοξηςσου Κυριε

ὠδὴ η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

^{B8}
X ει ει ρας εκ πε τας Δα νι ηλ λε ον των
 χα σμα τα εν λα ακ κω εφ ρα ξε ^ε ^χ πυ ρος δε δυ να
 μιν εσ βεσανα ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι ^π ⁹ οι ευ
^{B8} ^{Πα}
 σε βει ας ε ρα σται ^ε ^χ Παι δες κραυ γα ζον τες ευ λο
^{B8}
 γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο
⁷
 ο ον ^ε ^χ

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

¹ ^χ
Mε γα λυ νει η ψυ χη μω τον Κυ ρι ον ^ε ^χ και
 η γαλ λι α σε το ^χ πνευ μα μω ^Δ ² ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μω ^ε ^χ

^{B8}
Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε ^χ

² ^χ
Oτι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δα λησ αυ τω ^ε ^χ ι δα γαρ α πο τω νυν μα

κα ρι [†]χ υ σι με πασαιαι γε νε αι ^εχ

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^εχ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^εχ

³ ^χ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος ^εχ και α γι ον το ο νο μα αυ τ^ε ^εχ και

το ε λε ος αυ τ^ε εις γε νε αν και γε νε

αν [†]χ ^Δ τοις φο β^ε με νοις αυ τον ^εχ

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^εχ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^εχ

⁴ ^χ **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ^ε

^εχ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη [†]χ φα ν^ες δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Χ** **B8** Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νυ ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων και πλ τ ς εν τας ε ξα πε στει λε κε

νυ ρς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Χ** **B8** Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς

μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς

τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Λ ι θος α χει ρο τμη τος ο ο ρους εξ α λα

ξεν του σου Πα ρθε νε α κρο γω νι αι ος ε τμη

θη Χρι στος συ να α ψας τας δι ε ζω σας φυ υ

σεις δι ο ε πα γα λλο με νοι σε ε Θε ο το κε με

γα λυ νο μεν

Λ ι θος α χει ρο τμη τος ο ο ο ο ρους εξ

α λα ξεν του σου Πα αρ θε ε ε νε ε α κρο γω

νι αι ος ε ε τμη η θη η η Χρι ι ι στο ος

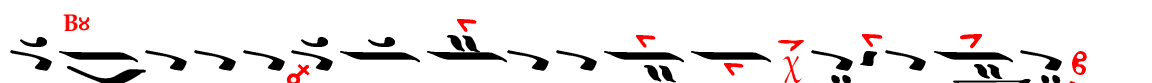
συ να α α α ψας τα α ας δι ε ε στω

 σα ας φυ υ υ σεις δι ο ο ο ε πα

 γα αλ λο ο ο ο ο ο με ε ε ε νοι σε ε Θε

 ο το ο κε ε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

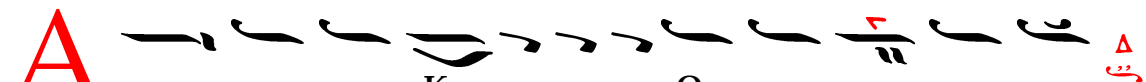
ἽΟτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

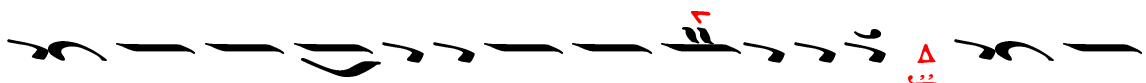
Ἦχος Δι-Θ

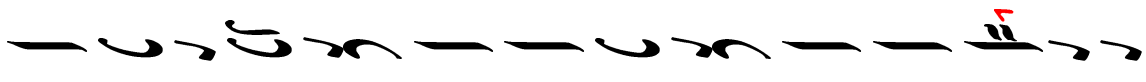
 Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

 Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τδ

ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλᾶριον Θ'.

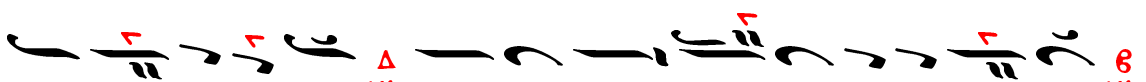
Ἦχος Βου-Θ

 Σ υγ κε κλει σμε ε νων Δε ε σπο τα των θυ υ

 ρων ω ως ει ση ηλ θες τδς Α πο στο ο λδς

 ε ε πλη σας Πνευ μα τος Πα αν α γι ι ς

ει ρη νι κως ε εμ φυ ση η σας οις δε σμειν τε ε
 καιλυ υ ειν τας α μαρ τι ι ας ει ει ρηκας
 και ο ο κτω με εθ η με ε ρας την σην πλευ ρα α α
 α αν τω θω μα υ πε δει ξας και αι τας χει ει
 ρας μεθ ου βο ω ω μεν Κυ υ ρι ος και Θε ε
 ος συ υ υ πα αρ χεις

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Ϟ

Σ κιο τη σα τε ε κρο τη η σα τε μετ ευ
 φρο συ υ νης α α σα τε ως θαυ μα στα σθ ς και ξε
 ε ε να Χρι στε βο ων τε ες τα ε ερ γα και
 τις ι σχυ σει ε εξ ει πειν Σω τεο τας δυ υ να
 στει ει ας σθ τθ την η μων ο μο ο νοι αν
 και συμ φω νι α αν εις μι ι αν ε νω σαντος Ε
 εκκλησι ι αν

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ρ ομ φαι αι νυ υν ε ξε ε λι πον της δυ σμε

νϝ ϝς αι ρε ε σε ως και το μνη μο συ υ νον τα
 α αυ της ε ξη φα νι σθη η μετ η η χϝ τον
 γαρ Να ο ον σϝ Πα α να γνε παν ευ προε πω ως
 θε ω ω μενοι κε κο σμη με ε νον χα α ρι σι
 των σε βα σμι ω ων ει κο ο νων χα ρας πλη ρϝ
 με ε θα πα αν τες

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοις Σοι προε ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προε ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δο ξα

αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ

τς
μου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα

α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι
της δυ να με ε ε ως α α αυ

τς
σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα

να τον καταρ γη η σας και α να στας ε εκ των νε ε ε

κρων ει ρη νευ στον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτὸν
κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τς

Ο τον Αδηνσκυλε ευσας και τον ανθρωπον α
ναστησας τη α να στα ασει εισου Χρι ι στε α ξι
ωσον η μας εν κα θα ρα α καρδι ι α υ
μνιν και δοξα α α α ζει ει ει ειν σε

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α ρα

Την θεοπρεπη σου συγκατα βασιν δοξαζον
τες υμνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε

εκ Πααρθε ενου και αχωριστος υπηρχες τω ω

ω ω Πα α α α τρι ε παθες ως ανθρωπος και

εκουσιως υπεμειεινας στα αυρον ανεστης

ε εκ του ου τα αφου ως εκ πασταδος προ ο ο ο

ε ε ε ελθων ι να σωσης τον κο ο ο σμον Κυ

ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ τοῦ Τριωδίου Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·
αι νει τε αυ

τον εν χορ δαισ και ορ γα α α νω

Εν σοι νυν α γα λλε ται η Εκ κλη σι α φι λαν

θρωπε τω Δε σπο ο τη και κτι στη αυ της τω τα αυ

την θε λη μα τι θε ο προ πε στα α τω εξ ει δω

λων πλα α νης λυ τρω σα με νω και σου τω αρ μο

σα με ε νω τι μι ω αι μα τι φαι δρωσ α πο

λαμ βα νη σα την ι ε ραν α να στη λω σιν των

ει κο ο νων και χαι ρη σα σε υ μνει και δο ξα ζει πι

στωσ

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

πα σα πνο η αι νε σα α

τω ω τον Κυ ρι ον

Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται...

Στίχ. ζ'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου
μη

ε πι λα α θη των πε νη των σθ εις τε λος
Σ αρ κος το εκ τυ πω μα Α να στη λην τες σθ
 Κυ ρι ε σχε τι κω ως α σπα ζο με θα το
 με ε γα μυ στη ρι ον της οι κο νο μι ι ας της σης
 εκ δη λη εν τες ε γαρ δο κη σει ως φα σιν οι θε
 ο μα α χοι παι δες τσ Μα νεντος η μιν ω φθης φι
 λαν θρω πε αλλ α λη θει α και φυ σει σαρκος δι
 αυ τσ ε α να γο με νοι προς σον πο ο θον και ε ρω
 τα

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου δι

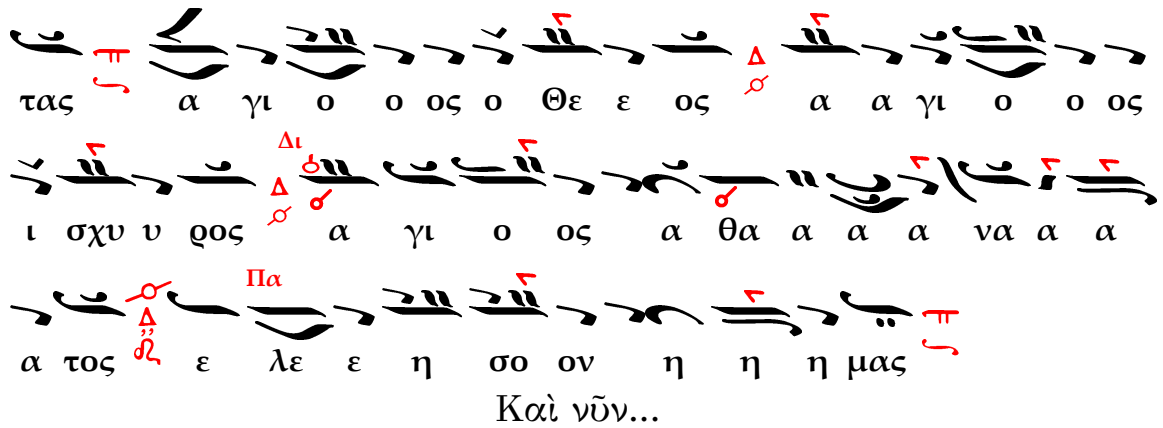
η γη σο μαι πα αν τα τα θαν μα σι α σθ
Η με ρα χαρ μο συ νος και ευ φρο συ νης α
 να πλεως πε φα νε ε ρω ται ση με ρον φαι δρο ο
 της δο γμα των γαρ των α λη θε στα α των α στραπτει
 και λα αμπει η Εκ κλη σι α τσ Χρι στσ κε κο
 σμη με ε νη α να α στη λω σε σιν Ει κο νων των

α γι ων νυν εκ τυ πω μα των και λαμ ψε σι και
ο μο ο νοι α γι νε ται των πι στω ων θε ο βρα βευ
τος

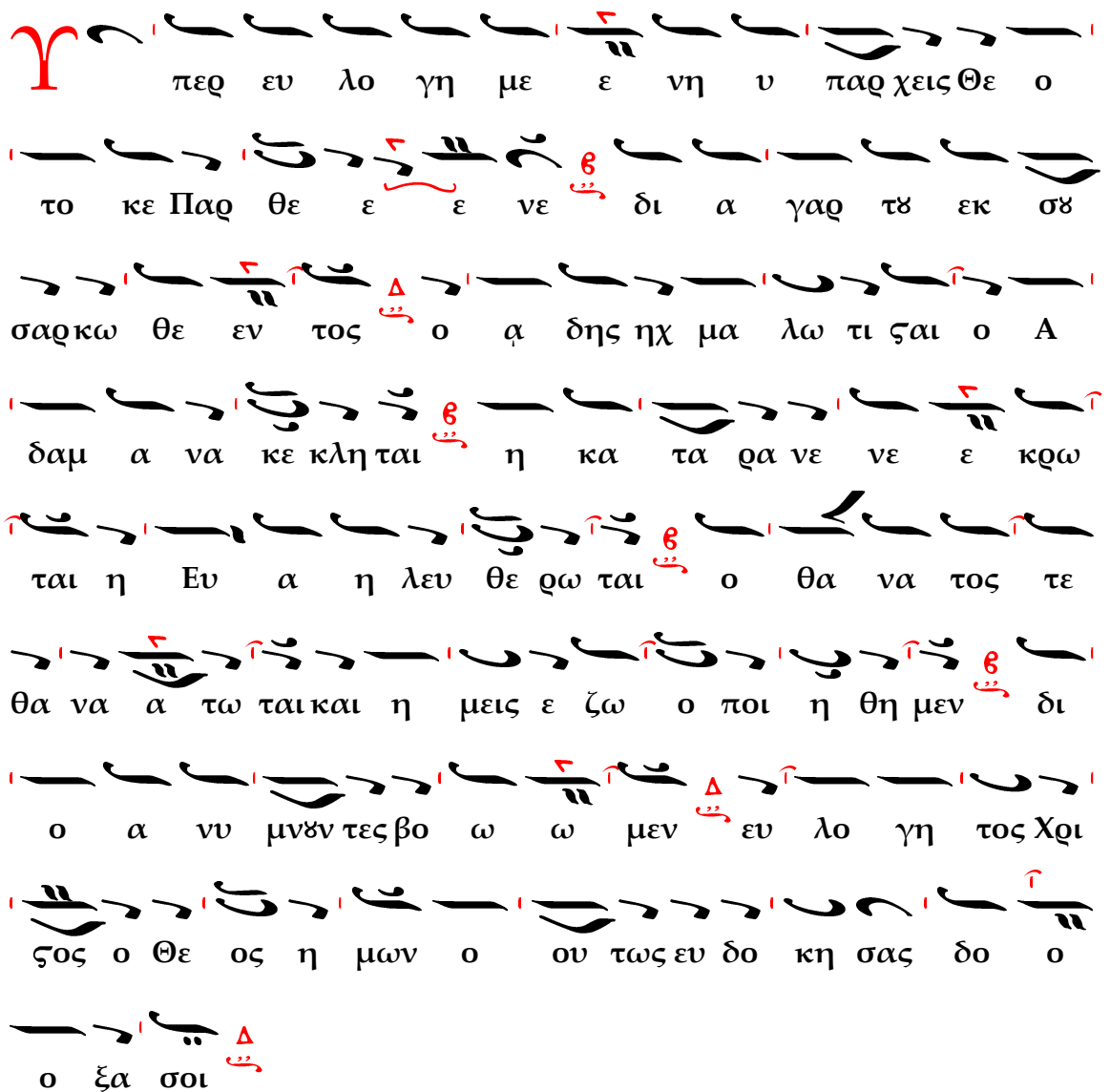
Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Μ ω σης τω και ρω τη η ης ε ε εγκρα α τει
ει ει ας Νο μο ον ε δε ε ε ε ξα α α α
το και λα ο ο ον ε ε ε ε πε ε σπα α α
α α σα α α α το Η λι ι ας νη η στε ε ευ
σας Ου ρα α νος α πε ε κλει σε ε τρεις δε Παι
αι δε ες Α α α βρα α α μι ι αι αι αι οι τυ ραν
νον πα ρα νο ο μου ου ουν τα α δια νη στει ει
α α ας ε νι ι κη η η η σαν δι αυ της και η
μας Σω τηρ α α ξι ι ω ω ω ω σον της α να
στα α σε ε ως τυ χειν ου τω ω βο ω ω ω ω

 τας α γι ο ο ος ο Θε ε ος α α γι ο ο ος
 ι σχυ υ ρος α γι ο ος α θα α α α να α α
 α τος ε λε ε η σο ον η η η μας
 Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρ τι ας του κο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος
εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος Α μην

Κ αθ ε κα αστηνη με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

ταν τη α να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε

ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας και

θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^Δ_{δλ} ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι ημαρτον σοι ^π_ρ

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με ^Δ_{δλ}

του ποι ειν το θελη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου ^π_ρ

Ο τι πα ρα σοι πηγη ζω ης ^Δ_{δλ} εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως ^π_ρ

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε ^Δ_{δλ} Α γι ος ο Θε ος ^Δ_{δλ} Α γι ος

Ι σχυ ρος ^Δ_{δλ} Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας ^π_ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ_{δλ}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην ^Δ_{δλ}

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας ^π_ρ

Ἀσματικὸν. ^π_ρ

A γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ A α α
 γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ A α γι ο
 ος A α θα α να α α τος ^Δ ε ε λε ε η σο
 ον η η η μα α α ας ^π ρ

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων
κατὰ τὴν συνήθη τάξιν

Ἐξελθόντες τοῦ ἱ. ναοῦ, ὁ τε ἱ. κληρὸς καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἱ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεύσεως ἀποτελέσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα, περιερχόμεθα ἅπαξ τὸν ἱερὸν ναόν, τῶν κωδῶνων αὐτοῦ χαρμωδῶς κρουομένων, τῶν δὲ χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», εἰς τέσσαρας στάσεις. Εἰς ἐκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δεήσεις.

Ἦχος ^β Δι - θ

T ην α α χραντον ει κο να σθ προσκυ νθ μεν α
 γα θε ^Δ αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν τωνπται σματων η
 μων Χρι στε ο Θε ος ^θ βθ λη σει γαρ ηυ δο κη σας
 σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ^Δ ι να ρυ ση ρς
 ε πλα σας εκ της δθ λει ας του εχθρθ ^θ ο θεν ευ χα
 ρι ζωσβο ω μεν σοι ^Δ χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα

ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
τον κο ο ο σμον

τὸ τέλος: εις το σωσαι τον κο ο ο σμο ο ο ον

- α') Ἐν τῇ νοτιά πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων.
- β') Ὅπισθεν τοῦ ἱεροῦ γίνεται δέησις ὑπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὀρθοδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.· οἱ χοροὶ «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις».
- γ') Ἐν τῇ βορεία πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δέησις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

Ἦχος Δι-θ

Την ααχραντον ει κονα σα προσκυ νθ μεν α
γα θε αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σμα των η
μων Χρι στε ο Θε ος βθ λη σει γαρ ην δο κη σας
σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ρς
ε πλα σας εκ της δθ λει ας του εχθρθ ο θεν ευ χα
ρι ζωσ βο ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
τον κο ο ο σμον

τὸ τέλος: εις το σωσαι τον κο ο ο σμο ο ο ον

- δ') Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἢ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέα) ὑπὲρ

ος ^Δ ο ποι ω ω ω ω ν θα αυ μα σι ι α
μο ο ο νο ος

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· ^Δ ε γνω ρι σας εν
τοις λα οι οισ τη ην δυ υ να μι ι ιν σθ ς

T ις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε

ε ος η μω ων ²² συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο

ος ^Δ ο ποι ω ω ω ω ν θα αυ μα σι ι α

μο ο ο νο ος ²²

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· ^Δ αυ τη Η αλ λοι ω σις ^Δ

^χ της δε ξι α ας τσ ς γ ψι ι ι στσ ς ²²

T ις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε

ε ος η μω ων ²² συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο

ος ^Δ ο ποι ω ω ω ω ν θα αυ μα σι ι α

μο ο ο νο ος ²²

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ^Δ ο τι μνη σθη σομαι

α ποτης αρ ^χ χηστων θα αυ μα σι ων σθ ς ²²

Τ ις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε
 ε ος η μω ων συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο
 ος ο ποι ω ω ω ω ων θα αυ μα σι ι α
 μο ο ο νο ο ο ος

Ἦχος Πα ρ

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν
 α σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της
 ζω ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
 να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε
 ε ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ἦβ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ἦβ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; (ρϵ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. (ρϵ' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκοῦ Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἔλεά αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. (ρσ' 8)

Σωσον ἡμασ Ὑεε Θεοῦ οανα
σας εκνεκρων ψαλλοντας σοι αλληλυσι
α

Στίχ. β'. Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. (ρσ' 32)

Σωσον ἡμασ Ὑεε Θεοῦ οανα
σας εκνεκρων ψαλλοντας σοι αλληλυσι
α

Στίχ. γ'. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (λβ' 18)

Σωσον ἡμασ Ὑεε Θεοῦ οανα
σας εκνεκρων ψαλλοντας σοι αλληλυσι
α

Στίχ. δ'. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ

λύσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων. (ρα΄ 21)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. (ξή' 35)

Στίχ. β'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Στίχ. γ'. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.
(κθ' 13)

Τὴν ἀάχραντον εἰκόνα σὺ προσκυνῶμενα
γαθεαί τε μενοισυγχωρησιν τωνπται σματων η
μων Χριστε ο Θεος ββλησει γαρ ηυδοκησας
σαρκι ανελθειν εν τω Σταυρω ι να ρυση ς
επλασας εκ της δδλειας του εχθρσ ο θεν ευχα
ριζωσβω μεν σοι χαρας ε πληρωσας τα παντα
ο σωτηρημων παρα γε νομενος εις το σωσαι
τον κοοοσμον

τὸ τέλος: εἰς τὸ σωσαι τον κοοοσμοον

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-ϑ

ε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ρ

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων
 και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
 μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
 νος τω κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λα αν θρωω πε π ₉

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δ ι θ

Tην α α χραντον ει κο να σθ προσκυ νθ μεν α
γα θε Δ αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σματων η
μων Χρι στε ο Θε ος θ βθ λη σει γαρ ην δο κη σας
σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω Δ ι να ρυ ση ς
ε πλα σας εκ της δθ λει ασ του εχθρθ θ ο θεν ευ χα
ρι ς ως βο ω μεν σοι Δ χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα
ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι
τον κο ο ο σμον Δ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ζ Πα ρ

T^{Πα}ας του πλα νθ πα γιδας εκ φυ γων ι ε ρω τα
τε Δ α πλα νως ε πο ρευ θης Δ δι α βι ι ς πα τηρ η
μων π ₉ Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να Δ ου ρα νι α χα

ρι σμα τα λα βων ^{π 9} α γρου πνι αις και νη στει ει αις ι
 ε ρορ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^{π 9} ο ον περ κα θι
 κε τευ ων εκ τε νως ^{Δ 2} Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^{Δ 2}
 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
 ος ^{π 9}

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ρ

^{Γα} **Η** ^{Νη} ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ^{Γα} ^{Γ 22} δη μοσ
^{Νη} ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ^{Γα} ^{Γ 22} Α θλο φο ο ροι Χρι
^{Νη} ^{π 9} σθ 8 τεσ σα α ρα κο ον τα ^{Νη} δι α πυ ρος γαρ και υ
^{Γα} υ δα τος εν δο ξοι ^{u 9} ^{π 9} δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
^{Γα} ^{π 9} δο ο ξα σθη η τε ^{π 9} αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
^{u 9} ου σι ον ^{π 9} δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε ε
 λε ος ^{Γ 22}

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος ^{Δ 2} Γα ρ

^{Γα} **Α** γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ασ η

 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

 τε η μιν

Δόξα.

Κοντάκιον Κυριακῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἦχος πλ. δ' Γα ρ

Ο α πε ρι γρα πτος Λο γος τῶ Πα τρος εκ σῶ

 Θε ο το κε πε ρι ε γρα φη σα αρ κῶ με ε νος και την

 ρυ πω θει σαν ει κο να εις το αρ χαι ον α να μο ρ

 φω ω σας τω θει ω καλ λει συ γκα α τε μι ι

 ξεν αλλ ο μο λο γῶν τες την σω τη ρι ι αν

 ερ γω και λο γω ταυ την α νι στο ο ρθ ο ξ ος μεν

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

(Κατὰ τὰς Α', Β', Γ', Δ' Κυριακὰς τῆς Μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου).

Ἦχος πλ. δ' Νη

Τ η υ περ μα α χω ρα α τη γω τα νι κη

 τη ρι ι α ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει

ω Πνε ευ μα α α τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω

νων α μη ην

A γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας

Δύναμις σύντομον, κατὰ τὸ «ἀρχαῖον» «Ὅσοι εἰς Χριστόν».
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἁ Πα φ

υε ε Δυ υ υ υ να α α μισ

A α α γι ι ι ι ι ι ο ο

M Πα ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A Πα α α γι ι ι ι ι ι ο ο

M Πα ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A Πα α α α α γι ι ος Α α θα α α α

α α να α α α λε ε Α θα α α α α α

α να α α το ο ο ο ο ο ο (1*)^M ο ο

ο ο ο ο ος

E^{Πα} λε ε ε ε ε ε η σο ο ο ο ο

ο ον η μα α ας

1) και ἄλλως ο ο ος Ε ε

(ια' Σεπτεμβρίου , βκα', στὸν περίπατο, I.A.)

Δύναμις, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

N^{Πα} ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α

να α α μισ

A^{Πα} α α α α α α α α να α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θε ε ε ε Α γι ο ος ο ο ο ο Θε

ε ο ο ο ο ο ος

A^{Πα} α α α α α α α α να α α

α α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι σχυ υ υ υ Α γι ο ος Ι ι ι ι σχυ

υ ρο ο ο ο ο ος

Α^{Πα} α α α α γι ι ι Α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος Α θα

α α α α α α α α α α χα α α α

α Α α θα α α α α α να α α

α α Α θα α α α α α α α α α α α

α α α να α α α ιε ε Α α θα α α α

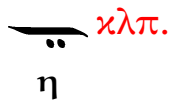
α α να τ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος

Ε^{Δι} λε ε ε ε η η η η η η η η η η

η η η η η σο ο ο ο ον η η μα α α

α α α α α α α α α ας

1) συντομώτερον να α λιε α α θα α α να
 α το ο ος Ε λε ε ε ε ε ε ε
 κλπ.
 η

2) Καὶ οὕτω: να το ο ο ος Ε λε ε ε ε ε
 κλπ.
 ε ε η

3) ἔνταῦθα δύναται νὰ φαλεῖ ἡμετέρα παρεκβολή, ἡγουν κράτημα εἰς ἦχον ρῆ̇.

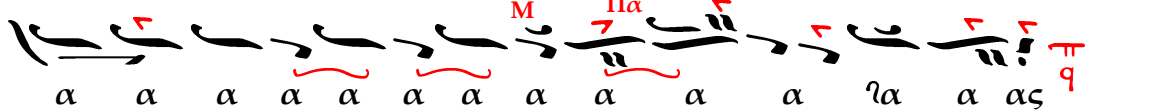
Τὸ τέλος καὶ ἄλλως πως:

Ε λε ε ε ε η η η η η η

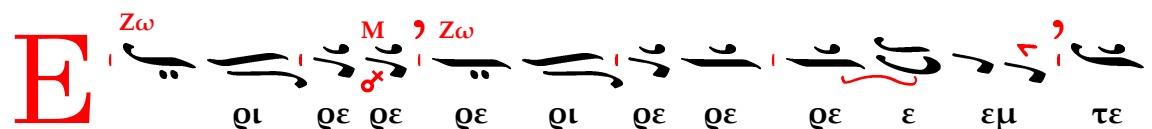
σο ο ο ον η η μα α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

Ἐτονίσθη καὶ ἐξηγήθη ἐν Διμηνιῶ, ἰζ' Αὐγ. , βκ´ , ἀντεγράφη ἔνταῦθα δ' Μαΐου , βκα´ , ἀποτελεῖ δὲ προσαρμογὴν εἰς τὸ παρ' ἐμοῦ τονισθὲν «Ὅσοι εἰς Χριστόν» , τὸ κατὰ τὸ ἀνθίβολον κυρ-Κωνσταντίνου Πρίγγου.

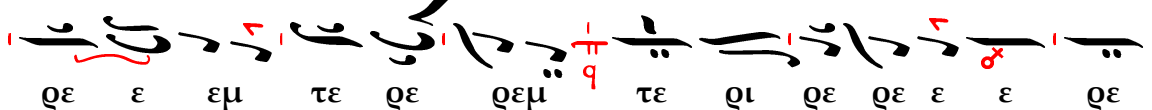
Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἦχος ρῆ̇ Ζω

Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε εμ τε

ρε ρε ε ε ρι ρι ρε ε ε εμ Ε ρι ρε ρε

ρε ε εμ τε ρε ρεμ τε ρι ρε ρε ε ε ρε

ρι ρε ρε ε ρεμ Δι τε ρι ρε ρε ε ε ρε ε ε ρι
 ρεμ τε ρε ε ε ρι ρε ρεμ τε ε ε ε τε ρε Πα
 ρεμ Ε ρι ρε ρε ρε ρι ρε ρε ρε ε
 ρε ε ε ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρε ε ε ρε
 ρεμ τε εμ τε ε ε ε τε ρε ρε ε ε εμ
 τε ε ε εμ ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι
 ρι Πα ρε ε ε ε ρε ε ε ε ρεμ τε ε ε ρι
 ρε ρε ε ρε εμ τε ρε ρε ε ε εμ τε ε ε ρι ρε
 ρε ε ρε ε ε εμ τε ρε ρε ε ρι ρε ε ε εμ Πα
 τε ε ρι ρε ρι ρι ρε ε εμ τε ε ε ε τε
 ρε ρε κε ε ε ε ρα α α α

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἠ Πα

N Πα
 ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α
 μι ι ι ις
A Πα
 α α α α α α α α α α α α γι

α λε ε Α θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Ε λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η

Ε ε λε ε η η σο ο ο ο η η η μα α α

Μ Πα α α α α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα
 τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς.
 Τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας).
 (Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40).

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῶν Πατέρων. Προκείμενον ἦχος πλ.δ΄.
 Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
 Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ
 ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ.δ΄ Νη ς

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ

ἔργα σου ἀληθινά

καὶ εὐθραΐαι οδοῖς

Εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πα-
τεράων ἡμῶν καὶ αὐτόν καὶ δεδόξασιμενον
το ὄνομα σου εἰς τὰς αἰῶνας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

Ἰερουσαλήμ

Εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πα-
τεράων ἡμῶν καὶ αὐτόν καὶ δεδόξασιμενον
το ὄνομα σου εἰς τὰς αἰῶνα αἰῶνας

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς «μέγας γενόμενος» ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμφὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως

τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς 147).

ᾠχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α
Χ Μω υ̇ σης και A α ρων εν τοις ι ε ρευ σιν
 αυ τϑ και Σα μϑ η ηλ εν τοις ε πι κα λϑ
 με νοις το ο νο ο μα α αυ τϑ
A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ A λλη λϑ ϑ ι̇ ι̇ α
Χ E πε κα λϑν το τον Κυ ρι ον και αυ τοσ ει
 ση κϑ εν αυ των εν στυ λω νε φε λησ ε λα

λει ει προς α αυ τας

A λη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α A α α α λη
λη ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λη λϝ ϝ ϝ
ϝ ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ A λη λϝ ϝ ι̇ ι̇ α α α α
α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἀ' Νηστειῶν (Ἰω. α' 44-52).

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὕρισκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαιδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὕρισκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἰδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψη. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῆτα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἦχος ἰζ' Δι' ϝ

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι
10 10 10 10

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα

9-6'
u q

Ο Πα
ι οι οι οι οι οι τα α α Χε ρου ου βι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ
Κε
μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι μυ υ στι ι κω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ως ει κο ο ο ο
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο
ο ο ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε
ες και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
ω Τρι ι ι ι α α α α α α α δι ι
τον τρι σα α α α γι ι ι ι ι ι ι ο
ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο υ
Πα
μνο ον προ σα α α α δο ον τε ε ε ες

πα α α α α α α α α σα αν την βι
 ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο
 τι κη η η η η η η ην α πο θω ω ω με
 θα α α με ε ε ε ρι ι μνα α α αν
Ω ς τον Βα α α σι λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ιε ε ε ε βα σι ι λε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α
 α α α α των ο ο λων υ πο ο δε ε ξο
 ο ο ο ο με ε ε ε νοι
Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι
 αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α α α α
 α α α τω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου
 με νον τα α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι
 ι ι ιν Α α αλ λη λου ου ι ι ι α α
 α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
 σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον $\frac{4}{9}$

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η σον $\frac{4}{9}$

Κ ^{Δι} υ ρι ε Ε λε η σον $\frac{4}{9}$

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον $\frac{4}{9}$

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ε $\frac{4}{9}$

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε $\frac{4}{9}$

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε $\frac{4}{9}$

Π ^{Δι} α ρα α σχϑ Κυ ρι ε $\frac{4}{9}$

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ ρι ε $\frac{4}{9}$

Π ^{Πα} α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε $\frac{4}{9}$

Σ ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε $\frac{4}{9}$

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σθ $\frac{4}{9}$

^{Πα}
A γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς
^{Δι} ^{Πα}
 μϛ Κυ ρι ος σε ρε ε ω μα α α μϛ και
 κα τα φυ γη η η η μϛ και αι ρυ υ ση ης
 μϛ

^{Πα}
A γα πη η η η σω σε Κυ υ
^{Δι}
 ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ Κυ ρι
^{Δι}
 ος σε ρε ω μα α α α μϛ ϛ ϛ ϛ ϛ
^{Πα} ^Μ ^{Πα}
 και κα α τα φυ υ γη η η η η μϛ και αι
 ρυ υ υ υ ση η η ης μϛ

^{Πα}
Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα
^{Δι} ^{Πα}
 Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και αι α α
 χω ω ρι ι σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Ε ^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^Δ θυ σι αν αι
 νε ε σε ε ως ⁹

Κ ^{Πα} αι με ε τα α τς Πνευ μα το ος ος ^Δ

Ε ^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον ^Δ

Α ^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ⁹

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος ἀρχαῖον, συντηθὲν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος **Δι-θ**

Α ^{Δι} γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο
 ο ο ο ο ος ^Δ Κυ υ υ ρι ι ι η ι
 ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ωθ ^Δ πλη η η

η η ρη η η ρη ης ο ο ου ου ου ου του ου
 ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ος και αι αι αι αι η η η η η και αι
 η γη η η η η η η η η η η η η η
 τη η η η η η η η η η η η η η
 γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η γη
 της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α
 α α α α α α ε ε ε λε εν τοι οι οι οι
 του οι οις υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι
 οις ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε ε νο ο ος
 ο ε ερ χο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε
 λε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο
 μα α α ρα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ου
 ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε
 λε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οις υ εν τοις

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι οι
 οι ε ε ε λε ευ χα α α α α α α α α α ρι
 ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου ου με εν Κυ υ υ
 υ υ ρι ι ι ι ι ε ε και αι αι αι αι αι αι
 αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο ο ο ο ο με ε
 δε ο με θα α α α α α α α α σου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο
 Θε ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ος
 η μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ν

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπί σοι χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν

Ἦχος πλ. Γα ρ

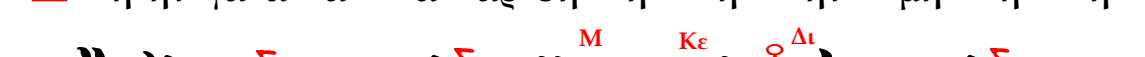

Επι σοι χαίρει κε χα ρι τω με νη πα
 σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω

 πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα

 ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ

 ης Θε ος ε σα ρκω θε και παι δι ον γε γονεν ο προ

 αι ω νων υ πα ρχων Θε ε ος η η μων

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, στιχηραρικόν.
Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

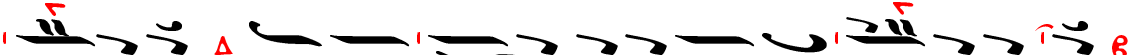
Ἦχος ᾠ̣ Κε ϝ

T^M η ην γα α α α α ρ ση η η ην μη η η

 η η τρα α α α α α αν θρο ο ο ο

 ο νο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε ποι οι οι

 οι οι ροι οι οι οι οι οι η η η η η

 η η η η η η ε ποι η σε και τη ην ση η

 η η ην γα α α α στε ε ε ε ε ρα α

 α α α α α α πλα α τυ υ τε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α αν ϝ ϝ ϝ

 ϝ ϝ ϝ ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

u u u u u χu u u u χu u u u
 χu u χu u u u u u χu u u u u u
 Πα το ο ον κυ u u u ω u u u u u u u
 u u u u u u u 22 το ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ον κυ u u u u u
 u u u u u u u u u ρι ι ι ι το ο ον
 κυ u u u u u u ρι ο ο ο ον ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω Πα ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω Δι ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω Κε ω ω ω ω ω ω ω χω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω εκ τω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ε ε ε ε ε λε ρα α νω ω ω ω ω ρα α α λε
 ε ε ε ε ε λε ρα α α λε ρα α ρα λε ε ε

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν ^Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα ^θ

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-ϑ

E ^χ ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ^θ (δισ)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ζ α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω ^χ νο ο ο ς ^Δ